

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010031
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6219010031.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jozefa Mikluša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2019, o sťažnosti O. I. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/3/2019 zo dňa 01.04.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného O. I. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 447 ods. 1 Tr. por. návrh O. I. o upustenie od výkonu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou zo dňa 29.01.2019, ktoré mu bolo uložené uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9Nt/5/2013 zo dňa 21.07.2014, ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal O. I. sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 01.04.2019, ktorú dodatočne zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že uložené ochranné liečenie v ústavnej forme nie je realizované počas výkonu trestu odňatia slobody, čím dochádza k významnému zásahu do jeho ľudských práv a slobôd. Dal do pozornosti súdu, že nebol vyšetrený žiadnym „odborníkom“ a po vykonaní trestu odňatia slobody pomerne dlhšie výmery bude akákoľvek jeho závislosť vymiznutá. V neposlednom rade poukázal na legislatívne zmeny, v dôsledku ktorých už závislým osobám nie je umožnený vstup do herne. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd po zrušení napadnutého uznesenia sám vyhovel jeho návrhu na upustenie od výkonu uloženého ochranného liečenia ústavnou formou.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť O. I. nebola dôvodne podaná.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš bolo O. I. uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Návrhu prokurátora predchádzalo zastavenie trestného stíhania obv. O. I., z dôvodu, že v čase činu, kvalifikovaného ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., nebol pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Dňa 29.01.2019 podal O. I. návrh na upustenie od výkonu ochranného liečenia, ktorý bližšie nezdôvodnil. Súčasťou trestného spisu je aj vyjadrenie úseku administratívy ÚVTOS X., podľa ktorého menovaný bol na uložené ochranné liečenie objednaný dňa 25.09.2014 v ÚVTOS a NZVJS J. a do dnešného dňa na jeho výkon nenastúpil.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 74 ods. 3 Tr. zák., od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré dopĺňajú systém trestnoprávných sankcií a zabezpečujú ochranu nielen ochranu spoločnosti pred duševne chorými alebo návykovo závislými osobami, ale umožňujú sa páchatelom trestných činov liečiť sa poskytnutím odbornej lekárskej starostlivosti. Pri zisťovaní, či je pobyt páchatel'a činu inak trestného na slobode nebezpečný, musí súd zhodnotiť všetky dôkazy prichádzajúce do úvahy, a to najmä znalecký dôkaz vykonaný vyšetrením duševného stavu. Trvanie ochranného liečenia závisí splnenia jeho účelu a vykonáva sa ústavnou alebo ambulatnou formou.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.04.2019 okresný súd vypočul odsúdeného, vykonal listinné dôkazy a po vykonaní dokazovania vyhlásil rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zistiteľné, akými právnymi úvahami sa pri ich hodnotení pritom spravoval.

Aj podľa názoru krajského súdu naďalej trvajú okolnosti, pre ktoré bolo O. I. uložené ochranné psychiatrické liečenie. S poukazom na vyjadrenia a prijaté závery znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorých posudky sú súčasťou trestného spisu 9Nt/5/2013, je potrebná a odôvodnená jeho ústavná forma, keďže v jeho klinickom obraze dominuje obraz so schizoidnými a paranoidnými charakteristikami, ktorý sa postupne zvyrazňuje. Znalci jednoznačne odporučili ústavnú formu ochranného liečenia po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vzhľadom k absencii pocitu chorobnosti predpokladali pokračujúcu nízku disciplinovanosť pri liečbe. Sekundárne má byť ochranným liečením u O. I. riešené aj jeho patologické hráčstvo.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že všetky skutočnosti ozrejmene v doterajšom konaní plne odôvodňujú rozhodnutie okresného súdu, ktorý návrh O. I. o upustenie od výkonu uloženého ústavného psychiatrického ochranného liečenia zamietol. Okresný súd správne zdôraznil, že samotný výkon trestu odňatia slobody na osobe, ktorej bolo uložené ochranné liečenie ústavnou formou nedosahuje výsledky, ktoré možno dosiahnuť len cieľovou liečbou, ktorej súčasťou je pôsobenie na psychické vlastnosti liečenej osoby a zvládnutie závislosti v prostredí, v ktorom sa predmet závislosti nachádza. O. I. sa však predovšetkým potrebuje podrobiť intenzívnej psychiatrickej liečbe jeho ochorenia, pre ktoré je jeho pobyt na slobode významne rizikový. Podľa odborných záverov jeho liečba nie je zvládnuteľná ambulatnou formou, pričom jedným z dôvodov je skutočnosť, že sa necíti byť chorý.

Krajský súd k tomu dodáva, že pokiaľ sťažovateľ opätovne argumentoval, že počas výkonu trestu odňatia slobody je jeho závislosť vymiznutá a je evidovaný v registri vylúčených osôb podľa § 35 zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tak tieto skutočnosti nie sú dôvodom na upustenie od výkonu ochranného liečenia. Abstinencia vynútená výkonom trestu odňatia slobody a evidencia jeho osoby v registri vylúčených osôb, neznamenajú vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od hrania hazardných hier. Takýto výsledok je možné dosiahnuť iba absolvovaním liečby.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by došlo k zániku okolností, ktoré boli dôvodom uloženia ochranného liečenia. Na základe uvedeného krajský súd v zhode so záverom okresného súdu považoval zákonné podmienky pre výkon ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou u O. I. naďalej za splnené. Ochranné liečenie bude trvať, kým to bude vyžadovať jeho účel (§ 74 ods. 2 veta prvá Tr. zák.).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov Krajský súd v Banskej Bystrici sťažnosť O. I. v súlade s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.